

Grundlag, der blev lagt straks, tilfælde Anlægget. Jeg har ikke ment at kunne blive staaende derved eller i det hele følge dette Forslags Grundtanke, idet man jo derved gør Værdistigningen baade med Hensyn til dens Forfaldstid, dens Indgang i Statskassen og med Hensyn til dens Størrelse afhængig af det frivillige Salg, hvis nærmere Afslutning, Bestemmelser og Tal for Købesummen beror paa de private Parters Bestemmelse og Opgivelse. Af lignende Grunde har jeg heller ikke ment at kunne nøjes med de Oplysninger, jeg i saa Henseende har indhentet fra Tyskland. Der har man jo i de senere Aar indført noget, der kaldes Zuwachssteuer — Tilvækstafgift, som det maa oversættes ordret — eller Værdistigningsafgift, som det ogsaa kan kaldes, og som navnlig er indført i de store Byer Frankfurt a. M. og Köln og nogle andre mindre Kommuner paa Grundlag af en almindelig Tilladelse, som allerede for en halv Sned Aar siden ved Lov er given de tyske Kommuner. Thi ogsaa der gælder det, at man har gjort Indtægten afhængig af Salg baade med Hensyn til Forfaldstid og Størrelse, og det har jeg ikke fundet rigtigt; det var i for høj Grad at gøre sig afhængig af, hvad de private aftalte eller fandt sig tjente med at opgive for Øvrigheden.

Det Forslag, her foreslaas, gaar ud paa, at saa snart et Jernbaneanlæg er aabnet for Driften, skal der nedsættes en Kommission paa 3 Mænd, af hvilke den ene udnævnes af Ministeriet for offentlige Arbejder, den anden af vedkommende Amt og den tredje af vedkommende Sogne- eller Bykommune. Denne Kommission har da at overveje, hvilken Værdistigning de til Baneanlægget grænsende Ejendomme have opnaaet ved Baneanlægget. Det er nemt udtrykt, men jeg erkender, at det er en svær Opgave at gennemføre. Men jeg tror, den kan gennemføres, og at den bør gennemføres.

Udgangspunktet for denne Kommissions Beregninger skal ifølge Lovforslaget være Ejendomsskyldvurderingen af 1904. Jeg er med det Forslag om Værdistigningsafgiften i Esbjerg, som jeg har modtaget fra Indenrigsministeren, og som jo gaar ud paa at tage Grundværdien til Udgangspunkt, enig i, at dette i og for sig er det rigtige. Naar jeg dog her paa Jernbaneanlæggenes Omraade har valgt at foreslaa Ejendomsskyldvurderingen, som jo tager mere med end Grunden, navnlig ogsaa Bygningerne, saa er det af praktiske Grunde. Hvis disse tre Mænd, der udgøre

Kommissionen, skulde til selv at danne sig et Udgangspunkt ved at skruer sig tilbage — De maa huske paa, mine Herrer, der kan gaa 10, 12, 15 Aar eller mere, inden vedkommende Baneanlæg aabnes for Driften, ja endog blot inden der gives Bevilling dertil —, hvis de skulde skruer sig tilbage til det Tidspunkt, der bør lægges til Grund, nemlig før Spekulationerne ere komne i Fart, saa vilde det være at forlange for meget af dem. Fra det Øjeblik, dette Lovforslag bliver Almenheden bekendt, vil, derom nærer jeg ingen Tvivl, Spekulationen tage Fart for alle disse Liniers Vedkommende, og hvis de som Udgangspunkt for Værdistigningen skulde nøjes med at tage Ejendommenes Værdi i det Øjeblik, det paagældende Anlæg aabnedes, ja blot paabegyndtes, saa vare vi paa de vilde Veje. Nej, vi bør netop her holde os til et Tidspunkt, som vi saa nogenlunde kunne være sikre paa ligger før Spekulationerne. Ved Køgebanen have vi jo hørt, at Spekulationen allerede i Aar og Dag har taget Fart. Det kan dog være, at vi ved at vælge Ejendomsskyldvurderingen fra 1904 komme forud for disse Spekulationer. Det er den ene Grund til, at jeg har taget mit Udgangspunkt i denne Vurdering, til Trods for, at den ikke er saa fuldkommen, som jeg kunde ønske den. Og deraf følger ganske naturligt, at jeg saa for Sammenligningens Skyld har maattet foreslaa, at den Vurdering, Kommissionen foretager, i det Øjeblik Værdistigningsafgiften skal tages, maa foregaa efter de samme Regler, som Ejendomsskylden i 1904 krævede. Jeg forudsætter altsaa, at Kommissionen ved at tage for sig Ejendomsskyldvurderingen for 1904 finder, at en vis Ejendom er sat til 10,000 Kr., men at den, vurderet efter Ejendomsskyldreglerne for — lad os nu sige 1915, er stegen til f. Eks. 15,000 Kr., altsaa med 5,000 Kr., saa ere de ikke dermed færdige; thi det er ingenlunde givet, at disse 5,000 Kr. skyldes Jernbaneanlægget. De kunne skyldes ny Bygninger eller en Udvidelse af de bestaaende Bygninger, Forbedringer af Jorden eller meget andet; de kunne ogsaa skyldes andre Konjunkturer end dem, som hidrøre fra Jernbaneanlægget. Det er de tre Mænds Kunst, det er deres store Opgave at udfinde, hvad der i denne Værdistigning med 5,000 Kr. skyldes Jernbaneanlægget. Derpaa hviler Lovforslagets praktiske Anvendelighed. Og saa siger jeg: Her ligger tillige Grunden til, at jeg har kunnet slaa mig til Ro ved at tage Ejendomsskyldvurderingen til